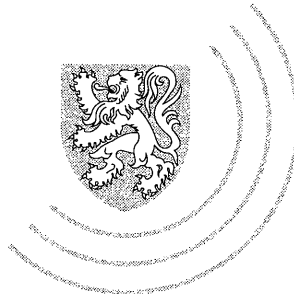

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

5 december 1996

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Dirk Van Mechelen c.s. –

**houdende vervanging van Titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie,
gecoördineerd op 25 januari 1995, zoals gewijzigd bij decreet van 22 december 1995**

ADVIES

van de Raad van State

Zie :

390 (1995-1996)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

RAAD VAN STATE

DE VOORZITTER

L. 25.332/8.

Brussel, 5 december 1996

Mijnheer de Voorzitter,

In antwoord op Uw brief van 10 juli 1996, heb ik de eer U hierbij een uitgifte te zenden van het advies van de Raad van State over een voorstel van decreet houdende vervanging van titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, zoals gewijzigd bij decreet van 22 december 1995 (Parl. St., Vl. Parl., 1995-95, nr. 390-1).

Met bijzondere hoogachting.

J.-J. STRYCKMANS

De Heer DE BATSELIER
Voorzitter van het Vlaams Parlement
Natieplein 2
1011 Brussel

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 11 juli 1996 door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht hem van advies te dienen over een voorstel van decreet "houdende vervanging van titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, zoals gewijzigd bij decreet van 22 december 1995" (Parl. St., Vl. Parl., 1995-96, nr. 390-1), heeft op 22 oktober 1996 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET VOORSTEL.

1. Het voor advies voorgelegde voorstel beoogt, volgens de toelichting ervan, "voor de openbare omroep een volledig nieuw en aangepast statuut uit te werken" (1).

Het voorstel strekt tot de oprichting van een nieuwe openbare omroep, Vlaamse Radio- en Televisie-omroep (VRT) te noemen, die gefinancierd wordt met overheidsmiddelen.

Die omroep is een cultureel overheidsbedrijf met de rechtsvorm van een handelsvennootschap. Het is de bedoeling dat de Vlaamse Gemeenschap daarvan de enige aandeelhouder is.

Het beheer van de VRT is in handen van een raad van bestuur en van een gedelegeerd bestuurder en een directiecomité. De leden van de raad van bestuur worden voor een periode van vier jaar benoemd door het Vlaams Parlement; de gedelegeerd bestuurder en de leden van het directiecomité worden op contractuele basis aangeworven.

De personeelsleden van de VRT worden allemaal contractueel aangeworven.

Het voorstel voorziet in een beheersovereenkomst die telkens voor drie jaar tussen de VRT en de Vlaamse

(1) Toelichting bij het voorstel van decreet, Parl. St., Vl. Parl., 1995-96, nr. 390-1, p. 2.

regering wordt gesloten. Die overeenkomst, die door het Vlaams Parlement bekrachtigd moet worden, bevat bepalingen o.m. in verband met de taken van de openbare omroep, de doelstellingen, de planning i.v.m. de soorten programma's, de financiële middelen die door de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking gesteld worden, enz.

2. De bepalingen van het voorgestelde decreet zouden in de plaats komen van die van titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Dit betekent dat de bestaande openbare omroep, de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (BRTN), zou verdwijnen.

Het voorstel voorziet evenwel in de overdracht van de activa en passiva, alsmede de rechten en verplichtingen van de BRTN naar de VRT. De Vlaamse regering wordt ook gemachtigd om de overdracht van de personeelsleden van de BRTN te regelen.

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Zoals in de toelichting bij het voorstel wordt uiteengezet, aanvaardt het voorstel de verworvenheden van het zgn. "mini-decreet" (decreet van 22 december 1995 tot wijziging van sommige bepalingen van titel I en titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie,

gecoördineerd op 25 januari 1995), en neemt het de meeste bepalingen daarvan gewoon over (1).

Tegen dat decreet, meer bepaald tegen de artikelen 8, 12 en 13 ervan, zijn annulatieberoepen ingesteld bij het Arbitragehof, welke op dit ogenblik nog aanhangig zijn.

Gelet op die beroepen zal de Raad van State zich ervan onthouden de overeenstemmende bepalingen van het voorgelegde voorstel aan een inhoudelijk onderzoek te onderwerpen. Het gaat hier om de artikelen 9, §§ 1 tot 5, 26, 1° en 2°, en 27 van het voorstel.

Een van de door de verzoekers ingeroepen middelen betreft de schending van een aantal bepalingen van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen (A.P.K.B.). Het Arbitragehof zal er aldus toe gebracht worden zich uit te spreken over de vraag of en in welke mate het A.P.K.B. van toepassing is op instellingen die, zoals de huidige BRTN en de in het voorstel bedoelde VRT, niet voorkomen op de door de Koning vastgestelde lijst, opgemaakt ter uitvoering van artikel 62, § 1, van het A.P.K.B. Gelet op dat middel zal de Raad van

(1) Toelichting, geciteerd, p. 2.

State zich ervan onthouden de bepalingen van het voorgelegde voorstel te toetsen aan het A.P.K.B.

2. Volgens artikel 3, § 1, is de VRT een cultureel overheidsbedrijf met de rechtsvorm van een handelsvennootschap, en zijn de regels betreffende de handelsvennootschappen van toepassing, behoudens andere regeling in de gecoördineerde decreten of in besluiten genomen ter uitvoering ervan.

2.1. Zoals in de toelichting wordt uiteengezet, is het de bedoeling aan de openbare omroep aldus een "privaatrechtelijk statuut" te geven, met de Vlaamse Gemeenschap als enige aandeelhouder (1).

Een eerste vraag die daarbij rijst, is of dit procédé geoorloofd is.

Bij het beantwoorden van die vraag moet ervan uitgegaan worden dat de omroepactiviteit zelf niet geprivatiseerd wordt. De VRT blijft volgens het voorstel een openbare omroep. Volgens de indieners van het voorstel is de omroepactiviteit, zeker van die openbare omroep, een aangelegenheid waarvoor de overheid verder zorg moet dragen.

Artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt dat de gemeenschappen en de gewesten, in de aangelegenheden die tot hun

(1) Toelichting, geciteerd, p. 3.

bevoegdheid behoren, gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen kunnen oprichten, of kapitaalsparticipaties kunnen nemen. Het decreet kan de bedoelde organismen rechtspersoonlijkheid toekennen.

Zoals de Raad van State reeds meermaals heeft benadrukt, biedt het genoemde artikel 9 ruime mogelijkheden. Bij de uitoefening van de hem toegekende bevoegdheid is de decreetgever immers aan geen vooraf bestaande organisatievormen gebonden. Hij kan geval per geval de doelstellingen van de instellingen bepalen, en de samenstelling van de bestuursorganen, de bevoegdheden, de werking e.d. regelen. De enige beperkingen die terzake uit artikel 9 voortvloeien zijn, enerzijds, dat het oprichtingsdecreet het toezicht op de gedecentraliseerde dienst moet regelen, en anderzijds, dat bij het vaststellen van het administratief en geldelijk statuut van het personeel rekening gehouden moet worden met hetgeen in artikel 87, § 4, van de bijzondere wet is bepaald i.v.m. de algemene principes van het statuut van het rijkspersoneel welke van rechtswege van toepassing zijn (artikel 9, tweede lid) (1).

Het voorgelegde voorstel kiest voor de oprichting van een privaatrechtelijke vennootschap, d.i. een "onderneming", in de zin van artikel 9 van de bijzondere wet. Dat artikel 9 verzet zich er niet tegen dat de decreetgever, in

(1) Zie o.m., advies L. 23.686/8 van 5 december 1995 over een ontwerp van decreet houdende regeling van het beheer van de culturele centra van de Vlaamse Gemeenschap in de rand van Brussel, Parl. St., Vl. Parl., 1995-96, nr. 402-1, (19), 29.

plaats van een volledig eigen statuut uit te werken, de regels i.v.m. de handelsvennootschappen in beginsel van toepassing verklaart.

Op zich is het privaatrechtelijk procédé, zoals dit in het voorstel gevolgd wordt, dus verenigbaar met artikel 9 van de bijzondere wet.

Er dient uiteraard nog voldaan te zijn aan de twee voorwaarden die uit artikel 9, tweede lid, voortvloeien, en die hiervóór in herinnering zijn gebracht.

De eerste voorwaarde betreft het vereiste dat het decreet het toezicht op de gedecentraliseerde dienst moet regelen. Het komt de Raad van State voor dat, als het betrokken organisme een privaatrechtelijk statuut heeft, het toezicht moeilijk de vorm kan aannemen van het klassieke administratief toezicht, d.w.z. het toezicht op de wettigheid en de overeenstemming met het algemeen belang van de genomen beslissingen, d.m.v. schorsing en vernietiging van de door dat organisme gestelde handelingen. Veeleer moet aangenomen worden dat de decreetgever moet voorzien in een aan de rechtsvorm van de onderneming aangepaste overheidscontrole. In een dergelijke controle voorziet het voorstel : het voorgestelde decreet houdt zelf een aantal bepalingen in, waaruit een preventief toezicht of een toezicht a posteriori blijkt (zie de artikelen 3, §§ 2 en 3, 5, §§ 2 en 3, 7, § 1, en 12, 1°), en verleent voor het overige ook bepaalde controlebevoegdheden aan de Vlaamse regering (zie de artikelen 5, § 1, 9, § 8, 15 en 27bis). Aan de eerste voorwaarde lijkt aldus voldaan te zijn.

Wat de tweede voorwaarde betreft, rijst de vraag of uit artikel 87, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 volgt dat het A.P.K.B. van toepassing is op de VRT. Om de redenen uiteengezet in de algemene opmerking zal de Raad zich ervan onthouden op die vraag in te gaan. Of aan de tweede voorwaarde voldaan is, blijft hier dus een open vraag.

Afgezien van die tweede voorwaarde, waaromtrent de Raad van State alleen maar een voorbehoud kan maken, moet bijgevolg geconcludeerd worden dat de voorgestelde structuur blijft binnen de grenzen die voor de Vlaamse Gemeenschap volgen uit artikel 9 van de bijzondere wet.

2.2. Niettemin moet de Raad van State vaststellen dat het gevolgde procédé niet vrij is van kritiek.

Hoewel de VRT opgericht wordt met de vorm van een handelsvennootschap, blijken er immers belangrijke afwijkingen van de wetgeving inzake handelsvennootschappen te zijn. Zo zou de Vlaamse Gemeenschap de enige aandeelhouder zijn. Voorts lijkt de oprichting te volgen uit het voorgestelde decreet zelf, en lijkt geen oprichtingsakte meer vereist te zijn; aldus wordt afgeweken van artikel 13 van de vennootschappenwet, naar luid waarvan de bevoegdheden van de bestuurders worden vastgesteld bij de akte van oprichting of bij een latere akte, en van artikel 29, § 4, van die wet, naar luid waarvan de (naamloze) vennootschap wordt opgericht bij een authentieke akte waarin wordt vastgesteld dat aan een aantal vereisten is voldaan. Anders dan bepaald in

artikel 29ter van de vennootschappenwet, lijkt geen financieel plan (vóór de oprichting) vereist te zijn.

Deze opsomming, die louter exemplatief is, moge volstaan om aan te tonen dat de VRT, ondanks diens kwalificatie als "cultureel overheidsbedrijf met de rechtsvorm van een handelsvennootschap", in feite ver verwijderd is van wat men van een handelsvennootschap kan verwachten.

De vraag rijst dan ook of het wel aangewezen is te gewagen van de vorm van een "handelsvennootschap".

Indien het Vlaams Parlement wenst vast te houden aan de vorm van een "handelsvennootschap", zou het moeten overwegen de structuur van de VRT zo aan te passen dat deze meer met die van een handelsvennootschap overeenstemt (1).

3.1. Artikel 19, eerste lid, van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt (zgn. "Cultuurpactwet") bepaalt dat de instituten voor radio en televisie, in de samenstelling van hun bestuurs- en beleidsorganen, de

(1) Inspiratie zou gevonden kunnen worden, bijvoorbeeld, in de door de federale wetgever uitgewerkte statuten voor de autonome overheidsbedrijven (artikelen 37 tot 42 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven) en voor de openbare kredietinstellingen (zie de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en van het bezit van de deelnemingen van de openbare sector in bepaalde privaatrechtelijke financiële vennootschappen).

evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in de Gemeenschapsraad in acht moeten nemen.

Die bepaling is van toepassing, zelfs indien de overheid kiest voor een privaatrechtelijk statuut van de openbare omroep. De woorden "culturele ... instellingen en diensten ... ressorterend onder de overheid", in artikel 9, inleidende zin, van de Cultuurpactwet, doelen immers o.m. op de door de overheid opgerichte "vennootschappen die als scherm dienen voor het optreden van die overheid" (1). De Cultuurpactwet primeert m.a.w. op de vrijheid van vereniging, zoals die is georganiseerd door de wet van 27 juni 1921, op de vennootschapswetgeving en op de krachtens artikel 9 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen bepaalde bijzondere regels.

Uit genoemd artikel 19, eerste lid, volgt dat niet enkel de raad van bestuur, maar ook het directiecomité van de VRT samengesteld moeten worden volgens het beginsel van de evenredige vertegenwoordiging (2).

3.2. Artikel 19, tweede lid, van de Cultuurpactwet bepaalt voorts dat de bestuurs- en beheersorganen moeten

(1) Verslag namens de commissie voor de Cultuur over het voorstel dat tot de Cultuurpactwet heeft geleid, Parl. St., Kamer, 1972-73, nr. 633-2, p. 5.

(2) Zie advies L. 24.772/8 van 4 december 1995 over het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 22 december 1995 tot wijziging van sommige bepalingen van titel I en titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, Parl. St., Vl. Raad, 1995-96, nr. 179-1, (29), 43-44.

worden bijgestaan door een vaste adviescommissie waarin alle erkende verenigingen van gebruikers en alle ideologische en filosofische strekkingen vertegenwoordigd zijn. Die adviescommissie heeft recht op volledige informatie over de daden van de bestuurs- en beheersorganen.

Het voorstel moet aangevuld worden met een bepaling in die zin (1).

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Opschrift.

Zoals het opschrift is geformuleerd, geeft het niet onmiddellijk zichtbaar aan welk het voorwerp van de voorgestelde regeling is. Een korte beschrijving van de inhoud is te verkiezen boven een louter formele aanwijzing van de bepalingen waarvan de wijziging wordt beoogd. Te dezen is die formele aanwijzing overigens onvolledig, nu het voorstel strekt, niet enkel tot de vervanging van titel II van de gecoördineerde decreten, maar ook tot de wijziging van artikel 86 van die decreten (zie artikel 3 van het voorstel).

In een opschrift dient voorts geen melding te worden gemaakt van wijzigende teksten.

(1) Zie thans artikel 17 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie.

Gelet op het voorgaande, wordt het volgende opschrift gesuggereerd :

"(Voorstel van) decreet houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, in verband met de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap en de sponsoring".

De voorgestelde artikelen 23, § 3, en 24 van de gecoördineerde decreten (artikel 2 van het voorstel) dienen dan aan het gewijzigde opschrift aangepast te worden.

Artikel 2.

Voorgesteld artikel 3.

1. Volgens de regels van de formele legistiek wordt een artikel in eerste instantie ingedeeld in leden, en niet in paragrafen. Een indeling in paragrafen is slechts verantwoord indien minstens één paragraaf meer dan één lid telt. De onderverdeling van dit artikel in paragrafen kan bijgevolg worden geschrapt.

Dezelfde opmerking geldt voor de voorgestelde artikelen 4, 5, 6, 7, 11, 13, 16, 18, 21, 22, 23, 25 en 27.

2. Om elk misverstand te vermijden, schrijve men in de voorgestelde paragraaf 1, zoals in het vigerende artikel 3, § 1, van de gecoördineerde decreten, "openbare omroepmaatschappij met rechtspersoonlijkheid".

3. Volgens de voorgestelde paragraaf 1, eerste volzin, wordt de Vlaamse Radio- en Televisie "hierna" VRT genoemd.

In het voorstel wordt inderdaad meestal verwezen naar de "VRT". Er komen echter bepalingen voor waarin sprake is van "instelling" (bijvoorbeeld de voorgestelde artikelen 4, 9, §§ 5 en 8, 23, § 1, en 27bis), "omroep" (bijvoorbeeld de voorgestelde artikelen 6, 11, §§ 2 en 3, 12, 13, 14, 15, 18, § 1, en 21) of "openbare omroep" (bijvoorbeeld het voorgestelde artikel 5, § 2, 2°).

Men gebruike een eenvormige terminologie. Het woord "omroep" wordt best vermeden, omdat dit in de gecoördineerde decreten een specifieke betekenis heeft (zie artikel 2, 2°, van die decreten).

Als de afkorting "VRT" behouden blijft, dient nagegaan te worden of het ook niet nodig is in andere decreten en besluiten de uitdrukking "BRTN" te vervangen door "VRT".

4. Volgens de voorgestelde paragraaf 1 is de VRT een "cultureel overheidsbedrijf met de rechtsvorm van een handelsvennootschap". Behoudens afwijking in het voorgestelde decreet, zijn de "regels betreffende de handelsvennootschappen" van toepassing.

Voor zover deze constructie behouden blijft (zie algemene opmerking 2.2), zou in elk geval gepreciseerd moeten worden welk soort handelsvennootschap beoogd wordt. Volgens de toelichting gaat het om een "naamloze vennootschap naar publiek recht" (1).

Mede gelet op de formulering van artikel 2 van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, zouden de tweede en de derde volzin van de voorgestelde paragraaf 1 dan ook beter vervangen kunnen worden als volgt : "De VRT is een cultureel overheidsbedrijf. Voor al wat niet anders wordt geregeld in deze gecoördineerde decreten, zijn de regels betreffende de handelsvennootschappen, meer bepaald die betreffende de naamloze vennootschap, van toepassing".

5. In de voorgestelde paragraaf 2 wordt bepaald dat de Vlaamse Gemeenschap alle aandelen van de VRT "mag" bezitten.

De bedoeling van de indieners blijkt er evenwel in te bestaan dat de Vlaamse Gemeenschap de "enige aandeelhouder" is (2). Men schrijve dan ook in de voorgestelde paragraaf 2 :

"In afwijking van artikel 104bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, is de Vlaamse Gemeenschap de enige aandeelhouder van de VRT, zonder ...".

(1) Toelichting, geciteerd, p. 3.

(2) Toelichting, geciteerd, p. 3.

Voorgesteld artikel 5.

1. Gelet op de definities vervat in artikel 2, 29° en 30°, van de gecoördineerde decreten, lijkt het aangewezen om in het voorgestelde artikel 5, § 2, 3°, de woorden "bereik" en "kijk- en luisterdichtheid" te vervangen door "bereikcijfer" resp. "kijk- en luistercijfer".

Men zou in het voorgestelde artikel 5, § 2, 3°, eveneens melding kunnen maken van het waarderingscijfer (zie artikel 2, 31°, van de gecoördineerde decreten).

2. Volgens de voorgestelde paragraaf 3 wordt de beheersovereenkomst, "na ondertekening door de raad van bestuur van de VRT en door de Vlaamse regering, ter bekrachtiging voorgelegd aan het Vlaams Parlement".

2.1. Aangezien de beheersovereenkomst gesloten wordt door de VRT als zodanig, en niet door diens raad van bestuur, vervange men de woorden "door de raad van bestuur van de VRT" door de woorden "door de VRT".

2.2. Het voorzien in een bekrachtiging van een overeenkomst door het Vlaams Parlement is ongebruikelijk.

De decreetgever zou dit vereiste slechts mogen opleggen na een grondige afweging van de voor- en nadelen van het procédé dat erin bestaat de openbare omroep toe te vertrouwen aan een private onderneming. Indien de decreetgever daarbij tot de conclusie komt dat de in het voorstel

bedoelde overheidstaak dermate belangrijk is dat een privatisering niet anders kan dan met een zeer nauwe betrokkenheid van het Vlaams Parlement, kan de bekrachtiging inderdaad verantwoord zijn.

Dit neemt niet weg dat het voorzien in de bekrachtiging van een overeenkomst tot moeilijkheden aanleiding kan geven. Met name is niet duidelijk wat de juridische waarde is van een overeenkomst, zolang zij niet bekrachtigd is. In dit verband zou de decreetgever de voorgestelde tekst kunnen preciseren, bijvoorbeeld door te bepalen dat de overeenkomst slechts gevolgen heeft zodra zij bekrachtigd is.

Ten slotte zou het beter zijn dat, als het vereiste van de bekrachtiging behouden blijft, de overeenkomst niet door het Vlaams Parlement, maar door de decreetgever ("bij decreet") bekrachtigd zou worden. Zoals het voorstel geformuleerd is, is het immers onduidelijk welke vorm de bekrachtiging moet aannemen.

Voorgesteld artikel 6.

1. Volgens de voorgestelde paragraaf 1 beschikt de VRT in eigendom of anderszins over de onroerende en roerende goederen die hij gebruikt.

Het is de Raad van State niet duidelijk welk nut die bepaling heeft. Uit het feit dat de VRT rechtspersoonlijkheid heeft, volgt immers reeds dat hij goederen in eigendom kan hebben.

Indien deze bepaling geen bijzondere bedoeling heeft, kan zij beter weggelaten worden.

2. Volgens de voorgestelde paragraaf 2 kan de Vlaamse regering de VRT ertoe machtigen buiten het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap gelegen zendstations te exploiteren.

Zoals de Raad van State reeds eerder heeft opgemerkt, hoeft het geen betoog dat met een voorschrift als dat van paragraaf 2 geen afbreuk gedaan kan worden aan de bevoegdheid van de overheid die inzake het exploiteren van zendstations territoriaal bevoegd is voor de plaats waar een omroep een zendstation zou willen exploiteren (1).

In dat licht bekeken, rijst de vraag wat de bedoeling is van de voorgestelde bepaling. Zoals zij geformuleerd is, houdt zij een principieel verbod in voor de VRT om zendstations buiten het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap (lees : buiten het Nederlands taalgebied en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad) te exploiteren. Mocht zulks niet stroken met de bedoeling van de decreetgever, dan kan paragraaf 2 beter weggelaten worden.

(1) Advies L. 19.963/8 van 8 juni 1990 over een voorstel van decreet van de heer Denys en consorten houdende oprichting en regeling van het statuut van een Vlaamse openbare radio-omroepmaatschappij en een Vlaamse openbare televisie-omroepmaatschappij, Parl. St., Vl. Raad, 1989-90, nr. 316-2, p. 3.

Voorgesteld artikel 7.

1. De voorgestelde paragraaf 3 somt de onverenigbaarheden op die gelden voor de leden van de raad van bestuur van de VRT.

In vergelijking met de bestaande onverenigbaarheden voor de leden van de raad van bestuur van de BRTN (artikel 9, § 2, van de gecoördineerde decreten), houdt de voorgestelde tekst deels versoepelingen, deels verstrengingen in. Vastgesteld moet worden dat de opsomming onvolledig lijkt (er is bijvoorbeeld geen sprake van gewestministers of van gewestelijke staatssecretarissen).

Om de onverenigbaarheden, wat de politieke mandaten betreft, op een meer algemene wijze te omschrijven, zouden 1° en 2° vervangen kunnen worden door de volgende bepaling :

"Het lidmaatschap van de raad van bestuur is onverenigbaar met elk bij verkiezing verleend politiek mandaat. Hiermee worden gelijkgesteld het ambt van burgemeester en van lid van een raad voor maatschappelijk welzijn".

2. In de voorgestelde paragraaf 5 wordt voorzien in de benoeming van twee opvolgers voor elk lid van de raad van bestuur.

Anders dan het vigerende artikel 11, § 4, van de gecoördineerde decreten, bevat de voorgestelde paragraaf 5 geen bepaling i.v.m. de tijdelijke vervanging van de titelvoerende leden. Het lijkt aldus de bedoeling te zijn dat de zogenaamde "opvolgers" niet geroepen zijn om een titelvoerend lid te vervangen. De vraag rijst dan of het wel zinvol is op voorhand opvolgers aan te wijzen. Het Vlaams Parlement zou zich evengoed ertoe kunnen beperken een nieuw lid aan te wijzen, zodra het mandaat van een lid openvalt.

In elk geval blijkt uit de voorgestelde bepaling niet welke van de twee opvolgers het mandaat van een titelvoerend lid beeindigt. De tekst zou op dit punt gepreciseerd moeten worden.

Voorgesteld artikel 8.

1. Dit artikel herneemt de bepalingen van artikel 13 van de gecoördineerde decreten. Zoals de raad van bestuur van de BRTN, beschikt de raad van bestuur van de VRT slechts over de bevoegdheden die hem uitdrukkelijk zijn toegewezen (zie de inleidende zin van het voorgestelde artikel 8, § 1). De volheid van bevoegdheid berust bij de gedelegeerd bestuurder (zie het voorgestelde artikel 9, § 1).

2. De voorgestelde artikelen 22, § 7, en 23, § 4, kennen een specifieke adviesbevoegdheid toe aan de raad van bestuur. Overeenkomstig het vigerende artikel 13, § 1, van de gecoördineerde decreten, vervulde men bijgevolg de inleidende zin van het voorgestelde artikel 8, § 1, door

deze te laten aanvangen als volgt : "Onverminderd de bij de artikelen 22, § 7, en 23, § 4, aan de raad van bestuur toegekende bevoegdheden, ..." (1).

3. Het voorgestelde artikel 8, § 1, 2°, verwijst onder meer naar de begroting.

De Raad van State stelt vast dat, anders dan de gecoördineerde decreten (artikel 20, § 1), het voorstel verder geen regeling i.v.m. de begroting bevat. De vraag rijst of het voorstel op dit punt niet aangevuld moet worden.

4. In het voorgestelde artikel 8, § 1, 3°, is sprake van de goedkeuring van de "regels betreffende de statutaire of contractuele aanwerving en de rechtspositie van het personeel".

Die bepaling stemt overeen met die van artikel 13, § 1, 3°, van de gecoördineerde decreten. Het lijkt echter niet correct om in het kader van het voorliggende voorstel nog gewag te maken van een statutaire aanwerving. Artikel 10 van het voorstel voert immers het beginsel in van de contractuele aanwerving (2).

(1) Wat de vermelding van artikel 23, § 4, betreft, houde men evenwel rekening met opmerking 2 bij artikel 23.

(2) Deze opmerking wordt uiteraard gemaakt onder voorbehoud van de algemene opmerking 1.

Het zou dan ook volstaan om in artikel 8, § 1, 3°, te verwijzen naar de "regels betreffende de aanwerving en de rechtspositie van het personeel".

5. Anders dan de gecoördineerde decreten (artikel 14) bevat het voorstel geen bepaling i.v.m. de bevoegdheid tot het vaststellen van het bedrag van de vergoedingen van de leden van de raad van bestuur. Op grond van artikel 9, § 1, van het voorstel zal het aan de gedelegeerd bestuurder toekomen om dat bedrag te bepalen.

Mocht zulks niet stroken met de opvatting van de decreetgever, dan dient alsnog een bepaling terzake in het voorstel te worden opgenomen. Een mogelijke oplossing zou erin kunnen bestaan de bevoegdheid aan de raad van bestuur zelf toe te kennen, in welk geval artikel 8, § 1, aangevuld zou moeten worden.

6. Zoals het voorgestelde artikel 8, § 3, is geformuleerd, is niet duidelijk of ook de in de voorgestelde artikelen 22, § 7, en 23, § 4, bedoelde bevoegdheden van de raad van bestuur (zie opmerking 2) enkel op voorstel van de gedelegeerd bestuurder uitgeoefend kunnen worden.

De tekst zou beter een positieve omschrijving geven van alle gevallen waarin zulk voorstel vereist is.

Voorgesteld artikel 9.

1. Wat betreft de bevoegdheid van de Raad van State om de bepalingen van dit artikel inhoudelijk te onderzoeken, wordt verwezen naar de algemene opmerking 1.

2. Het voorgestelde artikel 9 bevat bepalingen, zowel i.v.m. de gedelegeerd bestuurder (paragrafen 1 tot 5) als i.v.m. het directiecomité (paragrafen 6 en 7) en i.v.m. de gedelegeerd bestuurder en het directiecomité (paragraaf 8).

Het zou wenselijk zijn die bepalingen in drie onderscheiden artikelen op te nemen.

3. De voorgestelde paragrafen 2, 3 en 4 bevatten overgangsbepalingen.

In de gecoördineerde decreten (artikel 15, §§ 2, 3 en 4) komen zulke overgangsbepalingen voor t.a.v. de in statutair dienstverband aangeworven personeelsleden van de BRTN. De Raad van State betwijfelt ten eerste of er nog behoefte bestaat aan dergelijke bepalingen i.v.m. de VRT, gelet op hetgeen in artikel 25 bepaald is i.v.m. de overgang van de personeelsleden van de BRTN naar de VRT. In voorkomend geval moeten de bedoelde paragrafen weggelaten worden uit het voorstel.

Voorgesteld artikel 10.

1. Gelet op de betwisting die bij het Arbitragehof aanhangig is, onthoudt de Raad van State zich ervan deze bepaling inhoudelijk te onderzoeken (zie algemene opmerking 1).

2. Vanuit een logistiek oogpunt is het niet nodig te bepalen dat de contractuele aanwerving van de personeelsleden gebeurt "volgens de geldende regelen van het arbeidsrecht". Die laatste woorden kunnen dan ook geschrapt worden.

Voorgesteld artikel 11.

1. Gelet op de betwisting die bij het Arbitragehof aanhangig is, onthoudt de Raad van State zich ervan paragraaf 1 inhoudelijk te onderzoeken (zie algemene opmerking 1).

2. De voorgestelde paragraaf 3 bepaalt dat de journalisten van de VRT over een redactiestatuut beschikken dat hun onafhankelijkheid waarborgt.

Blijkens de toelichting bij het voorstel zou dit redactiestatuut door de raad van bestuur opgesteld worden, de journalisten gehoord (1). Dit blijkt echter niet uit de tekst. Om aan de bedoeling van de indieners tegemoet te komen, zou artikel 8 van het voorstel in die zin aangevuld moeten worden.

In de toelichting wordt voorts gesteld dat het redactiestatuut "deel (uitmaakt) van elke contractuele verbintenis die met een journalist wordt gesloten" (2). Ook die bedoeling komt niet tot uiting in de tekst zelf van het voorstel.

Voorgesteld hoofdstuk III.

Volgens het opschrift van dit hoofdstuk heeft de inhoud ervan betrekking op de financiering van de VRT en de controle op de aanwending van de middelen.

Men overwege de woorden "en controle op de aanwending van de middelen" te schrappen, aangezien het hoofdstuk in dat verband geen specifieke bepalingen bevat.

Voorts hebben de artikelen 16 tot 18 niets te maken met de financiering van de VRT. Het verdient aanbeveling die artikelen in twee afzonderlijke hoofdstukken onder te brengen, met de volgende opschriften : "Coproductie,

(1) Toelichting, geciteerd, p. 5.

(2) Ibid.

cofinanciering en hand- en spandiensten" (artikelen 16 en 17) en "Technische exploitatie van de televisieprogramma's" (artikel 18).

Voorgesteld artikel 12.

1. Men redigere 1° als volgt :

"de jaarlijkse dotatie ten laste van de Vlaamse Gemeenschap, vastgesteld op grond van de in artikel 5 bedoelde beheersovereenkomst;".

2. In 2° wordt in de eerste plaats verwezen naar de opbrengst van de verkoop van "eigen producties of programma's".

Gelet op hetgeen bepaald is in artikel 16, dient hier allicht ook de opbrengst te worden vermeld van de verkoop van producties of programma's gemaakt in coproductie of met cofinanciering.

3. Het komt de Raad van State voor dat artikel 12 nog verder aangevuld moet worden. Zo wordt geen melding gemaakt van de opbrengst van de participaties die door de VRT genomen worden (zie met name het voorgestelde artikel 18, § 3). Evenmin wordt melding gemaakt van de leningen die door de VRT worden aangegaan (zie het voorgestelde artikel 13, § 1, alsmede artikel 18, § 1, 4°, van de gecoördineerde decreten), of van de opbrengst van de verhuur

van producties en programma's, van de opbrengst van de exploitatie van de infrastructuur en van de verkoop en de verhuur van goederen in het algemeen (zie artikel 18, § 1, 5°, van de gecoördineerde decreten).

Voorgesteld artikel 13.

Volgens paragraaf 2 kan de Vlaamse regering ten behoeve van de VRT openbare leningen op de Belgische kapitaalmarkt uitgeven, met naleving van de bepalingen vervat in artikel 46 (lees : 49) van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

De verwijzing naar artikel 49 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 dient weggelaten te worden, aangezien deze bepaling van rechtswege van toepassing is.

Voorgesteld artikel 14.

Er zou verduidelijkt moeten worden, minstens in de loop van de parlementaire bespreking, wat verstaan moet worden onder het begrip "evenementensponsoring".

Voorgestelde artikelen 16 en 17.

Volgens de voorgestelde paragraaf 1 gelden de gegeven definities enkel voor de toepassing van artikel 16. De termen worden echter ook gebruikt in het voorgestelde artikel 17.

De Raad van State geeft in overweging artikel 16, § 2, en artikel 17 om te vormen tot een artikel 16, § 2, luidend als volgt :

"De omroep mag voor de opmaak van zijn programma's een beroep doen op coproductie- en cofinancieringstechnieken, alsmede op hand- en spandiensten.

De vermelding dat een programma op die manier tot stand gebracht is, mag enkel worden aangebracht in de begin- of eindtitels".

Voorgesteld artikel 18.

1. Dit artikel voorziet in de oprichting van een handelsvennootschap waaraan het "beheer van de technische exploitatie" van de televisieprogramma's van de VRT wordt toevertrouwd.

Blijkens de voorgestelde paragraaf 3 wordt het maatschappelijk kapitaal van die vennootschap ingebracht door de Vlaamse Gemeenschap en door de VRT. Er kan dan ook van uitgegaan worden dat de bedoelde vennootschap niet rechtstreeks bij het voorgestelde decreet wordt opgericht, doch dat dit het werk zal zijn van de Vlaamse Gemeenschap en de VRT (1).

(1) Zie evenwel het voorgestelde artikel 23, § 4, en de opmerking 2 bij artikel 23.

2. Uit de voorgestelde paragraaf 1 volgt dat de VRT verplicht zal zijn een beroep te doen op de diensten van de bedoelde vennootschap. Zulks wordt bevestigd in paragraaf 5.

De vraag rijst of aldus niet wordt afgeweken van de regels in verband met de overheidsopdrachten. De VRT lijkt immers onder de toepassing te vallen van de bepalingen van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten (zie artikel 4, § 2, 8°, van die wet). De voorgestelde regeling zou tot gevolg hebben dat er geen ruimte is voor de toepassing van de bepalingen van die wet.

De Raad van State moet voorbehoud maken ten aanzien van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om in een dergelijke afwijkende regeling te voorzien. Volgens artikel 6, § 1, VI, vierde lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is immers de federale overheid bevoegd om algemene regels te stellen inzake de overheidsopdrachten.

In zoverre de aan de op te richten vennootschap toevertrouwde opdrachten onder de toepassing zouden vallen van de richtlijnen van de Europese Gemeenschap welke door de voornoemde wet van 24 december 1993 zijn omgezet, zou er bovendien een strijdigheid zijn met het Europees gemeenschapsrecht.

Het voorgestelde artikel 18 dient vanuit dit oogpunt grondig onderzocht te worden. Desgevallend zijn fundamentele aanpassingen vereist.

De hiernavolgende opmerkingen worden in ondergeschikte orde gemaakt.

3. Volgens de voorgestelde paragraaf 2 zijn op de op te richten handelsvennootschap de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen van toepassing.

Die bepaling is overbodig. Aangezien het gaat om een handelsvennootschap (voorgestelde paragraaf 1), zijn de bedoelde gecoördineerde wetten (vennootschappenwet) immers automatisch van toepassing.

4. In de voorgestelde paragraaf 4 wordt het maatschappelijk doel van de op te richten vennootschap beschreven.

Aangezien het maatschappelijk doel de identificatie zelf van de vennootschap inhoudt, zou het aanbeveling verdienen de desbetreffende bepalingen te integreren in de voorgestelde paragraaf 1.

5. Volgens de voorgestelde paragraaf 4, 2°, zorgt de op te richten vennootschap voor het uitzendklaar maken van programma's en voor het doen uitzenden ervan.

Het is de Raad van State niet duidelijk of die omschrijving niet te ruim is, gelet op de bedoeling van de indieners van het voorstel om (enkel) de technische diensten te privatiseren (1).

6. De voorgestelde paragraaf 5 voorziet in de mogelijkheid voor de Vlaamse regering en de VRT om aandelen te verkopen "indien het Vlaamse Parlement daartoe bij motie beslist".

Het is ongebruikelijk dat het Vlaams Parlement optreedt bij wege van een motie met rechtsgevolgen. De gebruikelijke weg zou erin bestaan dat de decreetgever op een bepaald ogenblik de Vlaamse regering en de VRT machtigt om hun aandelen te verkopen. Indien die weg gevolgd wordt, is de voorgestelde paragraaf 5 overbodig, omdat de huidige decreetgever de toekomstige decreetgever toch niet kan binden.

Paragraaf 5 kan dan ook best weggelaten worden,

(1) Toelichting, geciteerd, p. 6.

Voorgesteld artikel 21.

Volgens de voorgestelde paragraaf 4 mag een minister of een lid van het Vlaams Parlement niet "deelnemen" aan een mededeling van de Vlaamse regering of van het Vlaams Parlement (1).

Zoals uit de toelichting blijkt, is het de bedoeling van de indieners van het voorstel dat ministers en leden van het Vlaams Parlement niet mogen "verschijnen" in de mededeling (2).

Zelfs met die precisering rijst de vraag of de voorgestelde beperking wel in een redelijk evenredigheidsverband staat met het doel dat beoogd wordt (3). De decreetgever zou de voorgestelde bepaling vanuit dat oogpunt aan een grondig onderzoek moeten onderwerpen.

-
- (1) De Raad van State stelt vast dat er geen regeling is voor de mededelingen door de Brusselse instellingen (vergelijk artikel 26 van de gecoördineerde decreten).
 - (2) Toelichting, geciteerd, p. 7. Er is blijkbaar geen rekening gehouden met de uitzending van mededelingen op de radio.
 - (3) Zo zou uit de voorgestelde bepaling afgeleid kunnen worden dat in een mededeling van het Vlaams Parlement geen beeld getoond zal mogen worden van een vergadering waaraan ministers of leden van het Vlaams Parlement deelnemen.

Voorgesteld artikel 22.

1. Dit artikel betreft de programma's door derden.

Het heeft niets te maken met de mededelingen van de Vlaamse overheid, en dient bijgevolg in een afzonderlijk hoofdstuk ("Programma's door derden") ondergebracht te worden.

2. Het voorgestelde artikel voorziet voor derden enkel in de mogelijkheid om televisieprogramma's te verzorgen. Anders dan in de gecoördineerde decreten (artikel 27, §§ 13 tot 15) is er geen sprake van radioprogramma's.

De toelichting doet twijfel rijzen of zulks wel strookt met de bedoeling van de indieners van het voorstel (1).

3. Volgens de voorgestelde paragraaf 6 worden de verenigingen rechtstreeks gesubsidieerd door de Vlaamse regering, en komt de VRT "in geen enkel opzicht tussen" in de subsidiëring.

Die bepaling dient anders geredigeerd te worden. De volgende tekst wordt in overweging gegeven :

-
- (1) In de toelichting wordt gesteld dat het noodzakelijk is dat de levensbeschouwelijke instellingen de kans krijgen "hun visie te verkondigen op (radio) en televisie" (p. 7).

"De erkende verenigingen hebben recht op een subsidie waarvan het bedrag rechtstreeks ten laste komt van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering bepaalt het bedrag dat jaarlijks aan elk van de verenigingen wordt toegekend".

Voorgesteld artikel 23.

1. De voorgestelde paragraaf 3 gaat ervan uit dat het voorgestelde decreet in zijn geheel in werking treedt op een bepaalde dag. Dit strookt echter niet met artikel 4 van het voorstel, dat rekening houdt met een stapsgewijze inwerking-treding.

Beide bepalingen moeten op elkaar afgestemd worden.

Dezelfde opmerking geldt voor het voorgestelde artikel 24.

2. Volgens de voorgestelde paragraaf 4 bepaalt de Vlaamse regering welke activa en passiva van de BRTN "naar de omroep (lees : de VRT) en naar de (in artikel 18 bedoelde) vennootschap gaan".

Die bepaling is strijdig met de voorgestelde paragraaf 1, naar luid waarvan alle activa en passiva van de BRTN overgaan naar de VRT. Die bepaling is voorts ook strijdig met het systeem opgezet bij het voorgestelde artikel 18, § 3, dat ervan uitgaat dat de VRT mede-oprichter is van de bedoelde vennootschap, hetgeen impliceert dat de VRT de omvang van zijn inbreng bepaalt.

De Raad van State vraagt zich dan ook af of de voorgestelde paragraaf 4 niet weggelaten moet worden. In elk geval moet de verhouding tussen het bepaalde in de artikelen 18, § 3, en 23, §§ 1 en 4, nader verklaard worden.

Voorgesteld artikel 25.

1. Dit artikel handelt over de overdracht van de personeelsleden van de BRTN naar de VRT.

Gelezen in samenhang met het voorgestelde artikel 10, volgt uit dit artikel dat alle overgedragen personeelsleden, ook degenen die met de BRTN in een statutair dienstverband staan, met de VRT een arbeids-overeenkomst moeten sluiten.

Gelet op de betwisting die bij het Arbitragehof aanhangig is, onthoudt de Raad van State zich ervan te onderzoeken in hoeverre een contractueel verband wettelijk mogelijk is (zie algemene opmerking 1).

2. De voorgestelde paragraaf 2 bepaalt dat de regeling i.v.m. met de overdracht van de personeelsleden wordt opgesteld na overleg met de werknemersorganisaties.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de gemeenschappen om dergelijke aangelegenheden te regelen. Het overleg met de werknemersorganisaties wordt integendeel door de federale overheid geregeld (zie, wat de openbare overheden betreft, artikel 87, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en wat de

privé-sector betreft, artikel 6, § 1, VI, vierde lid, 3°, en vijfde lid, 12°, van dezelfde wet).

Paragraaf 2 dient dan ook geschrapt te worden.

3. Volgens het voorgestelde artikel 25, § 3, moet de Vlaamse regering i.v.m. de overdracht van personeelsleden maatregelen nemen "voor het waarborgen van de rechten van de personeelsleden". Het is in het geheel niet duidelijk wat zulks betekent, bij een verplichte overgang van een statutair naar een contractueel verband.

Artikel 25 zou op dit punt nader gepreciseerd moeten worden.

Voorgesteld artikel 26.

1. De bepalingen sub 1° en 2° herhalen hetgeen bepaald is in artikel 13 van het decreet van 22 december 1995 tot wijziging van sommige bepalingen van titel I en titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Als zodanig zijn de genoemde bepalingen overbodig, en dienen zij uit het voorstel weggelaten te worden.

2. In het voorgestelde 3° wordt voorzien in de verplichte pensionering op de leeftijd van 60 jaar voor de vastbenoemde personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het voorgestelde decreet de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt.

2.1. Zoals de bepaling is geformuleerd, leidt zij tot een pensionering met terugwerkende kracht. Het valt te betwijfelen of zulks strookt met de bedoeling van de indieners van het voorstel.

2.2. Wat de inhoud van 3° betreft, vertoont die bepaling grote gelijkenis met artikel 13, 2°, van het genoemde decreet van 22 december 1995. Aangezien die laatste bepaling het voorwerp uitmaakt van annulatieberoepen bij het Arbitragehof (zie algemene opmerking 1), zal de Raad van State zich ervan onthouden het principe van de verplichte pensionering op de leeftijd van 60 jaar inhoudelijk te onderzoeken.

2.3. Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt dienen in 3°, eerste lid, de woorden "het inwerkingtreden van dit decreet" te worden vervangen door "de inwerkingtreding van het decreet van ... (volgen de datum en het opschrift van het voorgestelde decreet)".

2.4. Het 3°, tweede lid, bepaalt dat de door de Vlaamse regering vastgestelde maatregelen ter bekrachtiging aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

Het is niet duidelijk wat het rechtsgevolg is van de door de Vlaamse regering vastgestelde bepalingen, zolang deze niet bekrachtigd zijn. De decreetgever zou de voorgestelde tekst kunnen preciseren, door te bepalen dat de bedoelde bijzondere bepalingen slechts uitwerking hebben zodra zij bekrachtigd zijn.

Vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid zou het ook de voorkeur verdienen dat bepaald zou worden, niet dat die bepalingen "ter bekrachtiging aan het Vlaams Parlement (worden) voorgelegd", maar dat die bepalingen bij decreet bekrachtigd worden.

Voorgesteld artikel 27.

Dit artikel herhaalt hetgeen bepaald is in artikel 12 van het genoemde decreet van 22 december 1995.

Ook dit artikel is overbodig, en dient uit het voorstel weggelaten te worden (zie opmerking 1 bij het voorgestelde artikel 26).

Voorgesteld artikel 27bis.

1. Volgens het voorgestelde eerste lid is de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut niet van toepassing op de VRT, noch op de in het voorgestelde artikel 18 bedoelde vennootschap.

1.1. Wat de VRT betreft, is die bepaling in haar algemeenheid overbodig. Voor instellingen opgericht na de staatshervorming van 1988 is de wet van 16 maart 1954 immers in beginsel niet van toepassing; een optreden van de decreetgever zou slechts vereist zijn om die wet van toepassing te maken (1).

In zoverre de wet van 16 maart 1954 bepalingen bevat i.v.m. de wijze van uitoefening van de controle van het Rekenhof, is het voorgestelde artikel 27bis, eerste lid, strijdig met artikel 71, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten. Naar luid van dat artikel blijven de bedoelde bepalingen van de wet van 16 maart 1954 immers van overeenkomstige toepassing op de instellingen van openbaar nut die afhangen van de gemeenschappen en de gewesten, tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, van dezelfde bijzondere wet.

1.2. Wat de in het voorgestelde artikel 18 bedoelde vennootschap betreft, is het voorgestelde artikel 27bis, eerste lid, overbodig. De wet van 16 maart 1954 kan immers niet toegepast worden op vennootschappen die opgericht worden met toepassing van de vennootschappenwet, en aan de bepalingen van die wet onderworpen zijn.

(1) Men vergelijkte met de overgangsregeling van artikel 96 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ten aanzien van instellingen die reeds bestonden ten tijde van de staatshervorming van 1988.

1.3. Uit het voorgaande volgt dat het voorgestelde eerste lid best weggelaten wordt.

2. Het voorgestelde tweede lid voorziet in een wettigheidstoezicht, door een gemeenschapsafgevaardigde, op de beslissingen van de raad van bestuur van de VRT, van diens gedelegeerd bestuurder of van de organen of personen waaraan de raad van bestuur of de gedelegeerd bestuurder zijn bevoegdheden heeft overgedragen.

2.1. Vanuit legistiek oogpunt moet vooreerst opgemerkt worden dat deze bepaling niet thuishoort in een hoofdstuk bevattende "slotbepalingen".

Het voorgestelde artikel 27bis, tweede lid, zou ondergebracht moeten worden, hetzij in het voorgestelde hoofdstuk II (waarvan het opschrift dan zou kunnen luiden : "Beheer en toezicht"), hetzij in een nieuw hoofdstuk, met als opschrift "Toezicht".

2.2. Het toezicht van de gemeenschapsafgevaardigde is beperkt tot de wettigheid van de aan zijn toezicht onderworpen beslissingen.

Gelet op het belang van de in het voorgestelde artikel 5 bedoelde beheersovereenkomst in het opgezette systeem, rijst de vraag of de gemeenschapsafgevaardigde ook geen toezicht zou moeten uitoefenen op de naleving van die overeenkomst.

2.3. Anders dan de gecoördineerde decreten (artikel 21, § 2), bevat het voorgestelde tweede lid geen bepalingen i.v.m. de gevolgen van het beroep van de gemeenschapsafgevaardigde.

Het voorstel dient op dit punt aangevuld te worden.

2.4. De decreetgever zou ten slotte kunnen overwegen, met het oog op de efficiëntie van het voorgestelde systeem, om de organen van de VRT de verplichting op te leggen al hun beslissingen ter informatie aan de gemeenschapsafgevaardigde mede te delen.

Voorgesteld artikel 27ter.

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid voor de Vlaamse regering om de VRT op te delen in een radio-omroepmaatschappij en een televisiemaatschappij, "indien het Vlaams Parlement haar daartoe bij decreet machtigt".

Die bepaling houdt geen enkele rechtsregel in, en wijst op een loutere mogelijkheid waarvan de decreetgever in de toekomst eventueel gebruik kan maken. Het bestaan van die mogelijkheid is in geen deele afhankelijk van het standpunt dat de huidige decreetgever daarover zou innemen.

De voorgestelde bepaling is dan ook overbodig, zodat zij uit het voorstel weggelaten moet worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
Mevrouw	Y. MERCHIERS,	assessoren van de
de Heer	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. L. VERMEIRE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.